

Veče u muzeju

Jordanka Lunić

Muzej Drniške krajine
Drniš

Muzej Drniške krajine u Drnišu, smješten u obiteljskoj kući dr. Božidara Adžije, obnovljen je 1983. godine prigodom proslave 100. obljetnice rođenja velikoga hrvatskoga kipara Ivana Meštrovića.

Drniš je tada dobio lijepi muzejski prostor, koji je danas ispunjen zbirnama zavičajnog materijala, od zbirke skulptura koju je Meštrović još 1959. godine poklonio gradu preko etnografske, zbirke arheološkog materijala, slika i skulptura suvremenih drniških likovnih stvaralaca do Memorijala dr. Bože Adžije.

Zapošljavanjem još dvojice kustosa prof. Ivana Škovrlja i prof. Dušana Raškovića stvoreni su uvjeti za dinamičniji, bogatiji i svestraniji rad. Uoči Dana oslobođenja Drniša, Muzej organizira događanje Veče u Muzeju 4. studenoga 1988. Odaziv publike bio je neočekivano veliki, muzejske dvorane bile su pune zainteresiranih Drnišana, a muzejski radnici, želeći pokazati izvanredne mogućnosti Muzeja Drniške krajine i u prostornom pogledu, pozvali su najkvalitetnije glazbene i folklorne izvođače da zajedno naprave večer kulturnih događanja.

Veče je počelo otvaranjem izložbe slika samoukog slikara Jove Puškara iz Žitnića. Taj slikar već godinama iskazuje svoj talent. Nakon što je izložba službeno otvorena, domaćini pozivaju publiku u prostor arheološke zbirke. Tu gdje kameni spomenici rimskog doba s obližnjih arheoloških lokaliteta svjedoče o najstarijoj prošlosti, prof. Dušan Rašković postavio je izložbu fotografija i dokumenata o prošlosti grada od turskih vremena do njegova oslobođenja 1944. Naslovivši izložbu *Kratka šetnja kroz povijest Drniša*, i publika je za trenutak prošetala starim Drnišem dižeći se džamijama i vitkim minaretima koji su nekada od Drniša napravili "malo Sarajevo".

Muzejsko događanje nastavlja se u velikoj dvorani (stalni postav Meštrovićevih skulptura) kratkim programom u izvođenju Tamburaškog orkestra iz Drniša. Orkestar pod vodstvom neumornog entuzijaste Milke Tomić osvojio je većinu republičkih nagrada na natjecanjima tamburaških orkestara. Samo što je koncert završio, gase se svjetla i počinje kino projekcija dokumentarnih filmova *Siesta* iz 1958. i *Kamen sebi spomenik diže* iz 1937. Atmosfera starog Drniša i oda kamenu oduševljavaju radoznalnu publiku, koja čim su svjetla u muzejskom prostoru ponovno upaljena, prelazi u drugu dvoranu, gdje je izložena većina Meštrovićevih skulptura i slika. Pored *Pastira* iz 1908, brončane skulpture koju je ovoga ljeta muzeju daro-

Kratka šetnja kroz povijest grada, Muzej Drniške krajine.
Snimio: Mitja Koman

vala kiparova kći gospođa Marica Meštrović, starac u narodnoj nošnji s mijehom u rukama. Zvukovi mijeha, tog tradicionalnoga narodnog instrumenta, koji je Meštar ovjekovječio kod Pastira, čuju se i odzvanjaju kroz muzejski prostor.

Posjetioci se upućuju tj. vraćaju u kružnom hodu na mjesto početka događanja, u izložbenu dvoranu. Narodna kola i pjesma članova seljačkoga KUD-a *Sloga* iz Pakova Sela, bogate narodne nošnje i način kako da se sačuvaju neki narodni običaji od zaborava.

Veče u muzeju završava recitalom poezije dječije pjesnikinje Rose Petković iz Drniša. Nakon sat i pol vremena punog kulturnih događanja Veče je završeno. Mnogobrojna publika polako se razilazi.

Veče kulturnih događanja u Muzeju Drniške krajine putokaz je kakve programe raditi i kako će Muzej postati još otvoreniji, još životniji prostor namijenjen ljudima.

Primljeno: 21. 11. 1988.